

C-378/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. június 21.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bundesfinanzgericht (Ausztria)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. június 21.

Felperes:

P GmbH

Alperes hatóság:

Finanzamt Österreich

Az alapeljárás tárgya

Hozzáadottérték-adó (héta) – A héa végső fogyasztó általi viselése – Számlák helyesbítése – Nem azonosítható végső fogyasztók – Gazdagodás

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Meg kell-e fizetnie a héát a számla kibocsátójának a héairányelv 203. cikke alapján, ha – mint a jelen ügyben szereplőhöz hasonló helyzetben – nem állhat fenn az adóbevétel-kiesés veszélye, mert a szolgáltatások igénybevevői adólevonásra nem jogosult végső fogyasztók?

2) Ha az első kérdésre igenlő választ kell adni, és a számla kibocsátójának ezért meg kell fizetnie a héát a héairányelv 203. cikke alapján:

a) Mellőzhető-e a számláknak a szolgáltatások igénybevevőivel szembeni helyesbítése, ha egyrészt kizárt az adóbevétel-kiesés veszélye, másrészt pedig a számlák helyesbítése gyakorlatilag lehetetlen?

b) Kizárja-e a héakorrekciót, hogy a végső fogyasztók viselték az adót az ellenérték részeként, és az adóalany ezáltal a héakorrekció révén gazdagodik?

A hivatkozott közösségi jogi rendelkezések

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (héairányelv)

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Bundesgesetz über die Besteuerung der Umsätze (a forgalom megadóztatásáról szóló szövetségi törvény [Umsatzsteuergesetz 1994 – UStG 1994 {a forgalmi adóról szóló 1994. évi törvény – 1994. évi UStG}], a 11. § (1), (4), (5), (6) és (12) bekezdése, a 16. § (1) bekezdése

A 11. § (6) bekezdése a következőképpen szól:

„Azon számlák esetében, amelyek teljes összege nem haladja meg a 400 eurót, a kibocsátás dátuma mellett elegendő feltüntetni a következő adatokat:

1. a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző vállalkozó neve és címe;
2. az értékesített termékek mennyisége és kereskedelmi megnevezése vagy a nyújtott egyéb szolgáltatás jellege és mértéke;
3. a termékértékesítés vagy egyéb szolgáltatásnyújtás napja vagy a szolgáltatásnyújtás időszaka;
4. a termékértékesítés vagy egyéb szolgáltatásnyújtás ellenértéke és az adó összege egy összegben; valamint
5. az adómérték.

[...]”

A 11. § (12) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha a vállalkozó a termékértékesítésre vagy egyéb szolgáltatásnyújtásra vonatkozó számlán külön kimutatva olyan adóösszeget tüntet fel, amelyet ezen ügylet után a jelen szövetségi törvény alapján nem tartozik megfizetni, a számla alapján megfizetni tartozik ezt az összeget, ha a számlát nem helyesbíti megfelelően a termékértékesítés címzettjével vagy az egyéb szolgáltatás

igénybevevőjével szemben. Helyesbítés esetén a 16. § (1) bekezdése megfelelően alkalmazandó.”

Bundesgesetz über allgemeine Bestimmungen und das Verfahren für die von den Abgabenbehörden des Bundes, der Länder und Gemeinden verwalteten Abgaben (a szövetség, a tartományok és a települések adóhatóságai által kezelt adókra vonatkozó általános rendelkezésekről és eljárásról szóló szövetségi törvény [Bundesabgabenordnung {az adózás rendjéről szóló szövetségi törvény}– BAO]), 239a. §

Bundesgesetz, mit dem Bestimmungen über Preise für Sachgüter und Leistungen getroffen werden (az anyagi javak és szolgáltatások áraira vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló szövetségi törvény [Preisgesetz 1992 {az árakról szóló 1992. évi törvény}]), 7. §

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A P GmbH egy osztrák jog szerinti korlátolt felelősségű társaság, amely beltéri játszóteret üzemeltet.
- 2 A beltéri játszótér belépődíjai után 2019-ben a 20%-os általános adómértéknek megfelelő összegű forgalmi adót számítottak fel. E célból minden esetben nyugtát állítottak ki pénztárgéppel, amely a forgalmi adóról szóló osztrák törvény 11. §-ának (6) bekezdése szerinti kis összegű számlának minősül. Ténylegesen azonban 13%-os kedvezményes adómértéket kellett volna alkalmazni.
- 3 A P GmbH ügyfelei kizárólag végső fogyasztók, akik nem jogosultak adólevonásra.
- 4 A P GmbH helyesbítette a 2019. évi forgalmiadó-bevallását, hogy jóváírják számára a túlfizetett forgalmi adót. A Finanzamt (adóhivatal, Ausztria) megtagadta ezt a jóváírást, mivel a magasabb összegű forgalmi adót az egyes számlák helyesbítése hiányában meg kell fizetni a számviteli szabályok alapján, és mivel a P GmbH a helyesbítés esetén gazdagodna, mert az ügyfelek megfizették a forgalmi adót.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 5 Nem vitatott, hogy a P GmbH által a belépődíjak megfizetéséről kiállított nyugták a héairányelv értelmében vett számláknak minősülnek. E tekintetben az irányelv 226b. cikkével összefüggésben értelmezett 238. cikke szerinti egyszerűsített számlákról van szó. Ezek a számlák adófizetési kötelezettséget keletkeztetnek az 1994. évi UStG 11. §-ának (12) bekezdése szerinti számviteli szabályok alapján.
- 6 A P GmbH ügyfelei kizárólag adólevonásra nem jogosult végső fogyasztók. Ezért felmerül a kérdés, hogy alkalmazható-e a héairányelv 203. cikke, mivel ebben az

esetben nem állhat fenn az adóbevétel-kiesésnek a szolgáltatás igénybevevője általi adólevonás miatti veszélye.

- 7 Ausztriában főszabály szerint helyesbíthetők a számlák, a helyesbített számlákat azonban meg kell küldeni a szolgáltatás igénybevevőjének. A jelen esetben erre nincs lehetőség, mivel a végső fogyasztók már nem azonosíthatók.
- 8 Ausztriában azt az álláspontot képviselik, hogy a héa a számla helyesbítése nélkül is módosítható, különösen ha nem áll fenn az adóbevétel-kiesés veszélye, és a számla helyesbítése technikailag vagy gyakorlatilag kivitelezhetetlen. Ezzel szemben azonban arra lehet hivatkozni, hogy fogyasztókkal kötött ügyletek esetében az adóalanyok nem kötelesek számlát kibocsátani. Ha erre nem került volna sor, akkor helyesbíteni sem kellene most a számlákat.
- 9 Az a kérdés is felmerül tehát, hogy az ismertetetthez hasonló helyzetben mellőzhető-e a számláknak a szolgáltatások igénybevevőivel szembeni helyesbítése.
- 10 A jelen ügyben végső soron az ügyfelek fizették meg a héát a belépődíjak után, nem pedig a P GmbH. Ha a héakorrekció révén a P GmbH pénzt kapna vissza az államtól, a P GmbH ezáltal gazdagodna.
- 11 Az osztrák nemzeti jog szerint adók és díjak kiesése esetén az árakat csökkenteni kell ezekkel az összegekkel.
- 12 Az adóhivatal részben szintén a P GmbH héakorrekcióból eredő gazdagodására alapozza e korrekció megtagadását. Úgy tűnik, hogy a Bíróság C-191/12. sz. ügyben és C-309/06. sz. ügyben kialakított ítélkezési gyakorlata is alátámasztja ezt az értelmezést.
- 13 Felmerül tehát a kérdés, hogy kizárja-e a héakorrekciót, hogy a végső fogyasztók viselték az adót az ellenérték részeként, és a vállalkozó ezáltal a héakorrekció révén gazdagodik.